

POMPIKOWE DOMOWE PRZEDSZKOLE

Gry i zabawy dydaktyczne dla każdego

Gry i zabawy dydaktyczne mają duże znaczenie w procesie kształcenia dzieci, a zwłaszcza dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Udział w zabawach i grach jest dla każdego dziecka okazją do uwierzenia we własne możliwości, pozbycia się lęków, nieśmiałości i ujawnienia zdolności oraz zaprezentowania nowych umiejętności.

Propozycje zabaw dla dzieci i rodziców do wykorzystania w domu:

Hop, hop, kto ja jestem.

Dzieci siedzą na podłodze. Pośrodku siedzi dziecko z zawiązanymi oczami. Inne dziecko wskazane przez rodzica, podchodzi cichutko i stając za plecami siedzącego w kole woła: hop, hop, kto ja jestem? Dziecko w kole musi rozpoznać po głosie kolegę.

Co upadło?

Dzieci siadają wokół stołu, tyłem do jego środka i zasłaniają sobie rękami oczy. Rodzic rzuca różne przedmioty na stół np. pieniądz, ołówek, notes. Dzieci zgadują, jaki to przedmiot. Zwycięzcą zostaje ten, który dał najwięcej poprawnych odpowiedzi.

Czyje to?

Grupa dzieci stoi za parawanem i pokazuje prawe ręce dziecku, które stoi przed parawanem. Dziecko stojące przed parawanem, musi odgadnąć czyje to ręce.

Do wody.

Dzieci stoją w kole. Na hasło „do wody” wszystkie dzieci wykonują krok w przód do środka koła. Na hasło „na brzeg” dzieci wykonują krok na zewnątrz. Kto się pomyli daje fant?

Krzesła.

Dzieci chodzą dookoła krzesel (krzesel jest o jedno mniej niż dzieci) w rytmie dowolnej muzyki. Z chwilą przerwania melodii wszyscy siadają. To dziecko, które zostało bez miejsca, zabiera jedno krzesło i odchodzi. Tą zabawę prowadzimy tak długo, aż wyłonimy najzręczniejsze.

Jakie zmiany?

Jedno dziecko opuszcza pokój. Pozostałe dokonują jakiś zmian w sali. Po powrocie dziecko, które opuściło pokój musi powiedzieć, co się zmieniło.

Szukanie zegarka.

Na stole leży kilka czapek, pod jedną z nich znajduje się zegarek. Wygrywa dziecko, które zorientuje się słuchem, pod którą czapkę leży zegarek.

Kot w worku.

Różne drobne przedmioty chowamy do woreczka, wcześniej możemy je pokazać dzieciom. Rodzic prosi do stołu jedno dziecko, które ma odnaleźć w woreczku za pomocą dotyku wybrany przedmiot. Następnie rodzic poleca dziecku głośno powiedzieć nazwę przedmiotu i wyjąć go z worka.

Nos pajaca.

Na dużym arkuszu papieru rysujemy pajaca, któremu brakuje nosa. Nos wycinamy oddzielnie. Dziecko z zawiązanymi oczami musi przypiąć pajacowi nos.

Co jadłeś?

Jedno dziecko ma zasłonięte oczy. Dajemy mu do spróbowania różne produkty. Dziecko musi je rozpoznać na podstawie smaku.

Kolor, który znikł.

Rodzic umieszcza na tablicy jednakowe obrazki w różnych kolorach. Dzieci zamykają oczy i opuszczają głowy, a rodzic chowa jeden obrazek. Zadaniem dzieci jest odgadnąć, którego koloru brakuje.

Fasola pod kocem.

Ziarna fasoli przykrywamy kocem. Dzieci muszą je policzyć za pomocą dotyku.

Oligofrenopedagodzy: Ania Olszewska i Ania Hałaburda